

РЕШЕНИЕ

№ 6409

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5879** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Директор на Националното Т. Управление към А. , с проц.представител юрк.Д. против Решение № 1468/29.03.23г по нахд № 15284/22г на СРС, НО, 135ти състав, с което е отменено НП № BG24032022/5800/P8-473/19.09.22г. на Директор на Националното Т. Управление към А., с което за нарушение на чл. 179 ал.3а от ЗДвП вр. чл.10 ал.1 т.2 от ЗП на VALERI STOYANOV STOYANOV е наложено адм.наказание „глоба “ в размер от 1800лв.

В кас.жалба се твърди, че Решението е неправилно и незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно. Оспорва се извода на СРС за проц.незаконосъобразност на НП , което не съдържало посочване на нарушената правна норма. Това не е така, като в АУАН и в НП е посочено, че като не е платил дължимата тол такса по чл.10 ал.1 т.2 от ЗП, лицето се наказва на осн. чл. 179 ал.3а от ЗДвП. Твърди се, че не е нарушено правото на защита и лицето е разбрало за какво нарушение е наказано. Оспорва се и извода на СРС, че нарушението е маловажно по см. на чл.28 от ЗАНН. В съд.заседание не се явява представител.

Ответникът – В. С. С. се представлява от адв. И., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ и потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно, претендира разноси за двете инстанции. В Отговор по жалбата и в Писмени бележки се сочи, че : АУАН е нищожен, тъй като е съставен от дл.лице в ТД

“Митница С.“ –ГКПП К., което не е сред посочените в Заповед № ЗАМ-332/32-66544/20г на Директора на АМ за оправомощаване на актосъставители; НП е нищожно, щом е издадено въз основа на нищожен АУАН; АУАН и НП не съдържат зад.реквизит по ЗАНН, а именно- посочване на нарушената правна норма/това е чл.139 ал.7 от ЗДвП вр. чл. 10б ал.3 от ЗП/; непосочването на нарушената правна норма нито в АУАН, нито в НП, препяства правото на защита на лицето и не разбира в какво нарушение е обвинен; съд.практика на адм.съдилища е, че чл. 179 ал.3а от ЗДвП е само санкционна норма, която не съдържа правило за поведение; видно от доказателствата по преписката, в случая лицето е заплатило максималната такса по чл.10б ал.5 от ЗДвП - 191лв /когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние не поради техн.неизправност на ел.система на АПК, се приема за изминато разстояние най-дългата отсечка по най-прекия маршрут между две точки на платената пътна мрежа/, като в такъв случай не следва да се плаща и такса според действително изминатото разстояние в 14дневен срок-чл.10б ал.7 от ЗДвП, а бюджетът не е ощетен/платена е максимална такса/; доставчикът на ел.услуга не е информирал собственикът на ППС, че бордовото му устройство е спряло да подава информация и не му е дал възможност да отстрани проблема, а направо е пристъпил към издаване на АУАН, в нарушение на чл.2 пар.7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на ЕК; едва в НП се сочи, че ППС е с маса над 12 тона и с общо 5 оси, т.е. налице е разминаване в описанието на нарушението по АУАН и по НП; в АУАН и в НП не се сочи кой е нарушител и как е установено, че това е именно С.; в АУАН и НП като място на нарушението се сочи „път А-3, км 8+226“, но такава отсечка не съществува в Списъка на републиканските пътища, за които се събира тол такса; двете приложения от А. снимки на ППС са неясни и не доказват кое е ППС-то и че то извършва нарушение, доказват само дата и час на направа на снимките; АУАН не е подкрепен от безспорни доказателства и извършеното нарушение не е безспорно доказано.

Прокурорът изразява становище за правилност на първоинстанционното решение.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. Всъщност между страните няма спор по фактите, спорът е по правото. СРС приема, че нарушението е доказано по безспорен начин от обективна и от субективна страна /в момента на спирането му за проверка, лицето не е било заплатило дължимата тол-такса, като в този момент е платил максималния размер, което се е наложило поради проблеми с бордовото устройство на самото ППС и неотчетени реално изминати километри/. К.инстанция споделя

изводите на СРС, че: АУАН и НП са издадени от оправомощени лица/противно на твърдяното от ответника/, като по преписката са приложени заповедите за оправомощаване за съставяне на АУАН и издаване на НП; ясно е къде е извършено нарушението, като посоченият пътен участък фигурира в одобрения Списък и безспорно за този участък се дължат тол-такси; ясно е кой е водачът на ППС, т.е. нарушителят/той не го оспорва в нито един момент/; ППС-то е такова над 12 тона и с повече от 4 оси, т.е. такова по чл.10б ал.3 от ЗДвП, което също не се оспорва в нито един момент от нарушителя; АУАН и НП не си противоречат по отношение описанието на нарушението, датата и мястото на извършването му, т.е. относно зад.реквизити съгл. ЗАНН; АУАН и НП съдържат само санкционната норма по чл.179 ал.3а от ЗДвП, но не и нарушената правна норма.

За да отмени НП, при установено безспорно извършено нарушение, СРС от една страна приема маловажност на нарушението по чл.28 от ЗАНН /позовава се на норми, които ще влязат в сила на 01.01.24г, но показвали волята на законодателя, както и на липсата на настъпили щети за бюджета-платена е максималната такса, когато е установена техн.неизправност на бордовото устройство, т.е. едва при проверката/, а от друга страна приема, че липсата на посочена нарушена правна норма в АУАН и НП нарушава правото на защита на лицето. К.инстанция споделя само втория довод на СРС за отмяна на НП- безспорно с АУАН се повдига обвинението и се очертават пределите на доказване. Липсата на посочена нарушена правна норма още в АУАН пречатства правото на защита на лицето и е достатъчно основание за отмяна на НП. В самото НП също не е посочена нарушена правна норма, т.е. и до момента АНО не сочи какво нарушение е извършено. Всъщност, НП доразвива описанието на нарушението от АУАН, но така и не сочи нарушената норма/тя е посочена от самото наказаното лице пред СРС/. Всъщност, дори за Съда е необходимо време, за да установи нарушената правна норма, а за водача това може и да е непосилна задача. Само на това основание НП следва да се отмени, като К.състав не споделя подхода на СРС- да се обосновава маловажност на нарушението чрез анализ волята на законодателя, обективизирана в невлезли все още правни норми.

Решението на СРС като краен резултат е правилно и законосъобразно, а жалбата е неоснователна.

Ответникът претендира разноски, като такива му се дължат на осн.чл.63д от ЗАНН- само за кас.инстанция/СРС му е присъдил за първата инстанция/. Адв.И. е упълномощена в условията на чл.38 от ЗАдв, поради което направо на нея, а не на ответника, следва да се присъди мин.адв.хonorар в размера по чл. 7 ал.2 т.2 вр. чл.18 ал.2 от наредба №1/04г- 480лв /при размер на глобата 1800лв/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1468/29.03.23г по нахд № 15284/22г на СРС, НО, 135ти състав, по кас.жалба на Директор на Националното Т. Управление към А..

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на адвокат В. Г. И. от САК сумата от 480лв, представляваща разноски за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: